

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Casir Alexandru, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2022, în privința inculpatului

Golovețchi Eugeniu XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>23.09.2020 - 26.02.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>24.03.2021 - 05.04.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.07.2022 - 17.10.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 26 februarie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Golovețchi Eugeniu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 8 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătoriei Edineț din 21.05.2018, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa definitivă de 5 ani și 2 luni închisoare.

Conform art. 90¹ Cod penal, cu executarea pedepsei de 3 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani și 2 luni a fost suspendată condiționat pe

o perioadă de probațiune de 2 ani, termenul de executare a pedepsei urmând a fi calculat din data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Totodată, instanța a hotărât că partea vătămată este în drept să se adreseze cu acțiune în judecată în procedură contencioasă împotriva condamnatului despre repararea prejudiciilor materiale cauzate, dacă va considera de cuviință.

2. Instanța de fond a constatat că la 04 septembrie 2020, aproximativ ora 15.00, inculpatul Golovețchi Eugeniu, urmărind scopul de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în timp ce se afla în magazinul „Virginia” amplasat în XXXXXX, XXXXXX, a sustras pe ascuns de pe masă un telefon mobil de model „Samsung Galaxy S10+”, cu numerele IMEI: 356261108812189 și 356262108812187, în care activau cartelele SIM nr. XXXXXX și XXXXXX, cu valoarea de 22.500 lei, ce aparține lui Chirița Grigore, prin ce i-a cauzat o daună materială în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vinovăția în săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Astfel, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura raionul Orhei, Burlacu Victoria, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa în temeiul art. 186 alin. (2) lit. d), 85 Cod penal de 6 ani și 8 luni închisoare.

Apelanta a invocat că în privința inculpatului a fost aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării, încă acesta nu a dat dovadă de încrederea acordată de instanța de judecată și a săvârșit din nou o infracțiune cu intenție, nerespectând în acest sens condițiile probațiunii, demonstrând că pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea lui.

3.1. A declarat apel și avocatul Macovei Alexandru, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată amenda în mărime de 600 unități convenționale sau 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu executarea de sine stătătoare a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Edineț din 21.05.2018.

Apelantul a indicat că inculpatul se caracterizează pozitiv, este sociabil, nu a încălcat regulile conviețuirii, se bucură de stima sătenilor, nu a încălcat ordinea publică, nu a făcut abuz de băuturi alcoolice, în privința acestuia nu au parvenit careva plângeri de comportare nedemnă, s-a căit sincer, întreține trei copii minori, a recuperat benevol paguba cauzată prin infracțiune, a contribuit la aflarea adevărului în cauză.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2022, apelurile au fost admise, **casată sentința** și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal de învinuirea lui Eugeniu Golovețchi în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal al RM **a fost încetat** în conformitate cu art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Instanța de apel a constatat că este întemeiată cererea apărării privind încetarea procesului penal din cauza intervenirii actului de amnistie.

Astfel, inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, infracțiunea fiind comisă la 04 septembrie 2020, până la adoptarea Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, iar sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal stabilește pedeapsa cu închisoare de până la 4 ani, conform art. 16 Cod penal, fiind o infracțiune mai puțin gravă.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal, în privința sa, în temeiul art. 2 din Legea nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, coroborat corespunzător cu prevederile art. 275 pct. 4), art. 285 alin. (2), (3), art. 332 alin. (1),(5) Cod de procedură penală.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Casir Alexandru, declară recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie liberat de executarea pedepsei, în baza art. 2 din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia.

Recurentul invocă că consecințele produse de actul de amnistie, conduc la înlăturarea cu liberarea inculpatului de răspundere penală, a executării pedepsei sau după caz alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență.

Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai *in rem* (cu privire la anumite infracțiuni) și *in personam* (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Secțiunea I a Capitolului III al Titlului II al Părții Speciale al Codului de procedură penală, identifică doar trei categorii de sentințe ce urmează a fi adoptată de către instanțele de judecată la finalizarea examinării unei cauze penale, și anume, sentințe de condamnare (art. 389 Cod de procedură penală), sentințe de achitare (art. 390 Cod de procedură penală), sentințe de încetare a procesului penal (art. 391 Cod de procedură penală).

Ignorând cazurile de adoptare a sentințelor de achitare, emiterea cărora poale avea loc chiar și în cazul solicitării aplicării amnistiei de către inculpat, se atestă că una din soluțiile, care poate fi adoptată în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243, o reprezintă sentința de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal.

Or, adoptarea unei sentințe de încetare a procesului pe motivul intervenirii amnistiei, situație masiv întâlnită datorită practicii judiciare existente la aplicarea legii anterioare cu privire la amnistie din 29.07.2016, aplicarea amnistiei cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art. 391 Cod de procedură penală.

Emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal pe motivul aplicării amnistiei este exclusă de următoarele acte normative:

prevederile art. 396 pct.4) Cod de procedură penală, care stabilește că, în cazul încetării procesului penal, urmează a fi revocate măsurile de asigurare a acțiunii civile și a eventualei confiscări speciale, fapt care nu poate fi acceptat în cazul

aplicării amnistiei, or, prevederile amnistiei se răsfrâng doar asupra pedepselor și măsurilor de constrângere cu caracter educativ, nu și asupra bunurilor ce urmează a fi confiscate, acțiunii civile, măsurilor de siguranță...;

art. 107 alin. (1) Cod penal, care stabilește că amnistia este actul ce are ca efect: înlăturarea pedepsei, astfel, pe caz urmând a fi constată vinovăția persoanei în comiterea faptei incriminate cu absolvirea de la executarea pedepsei, fapt care nu este posibil în cazul încetării procesului penal;

Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevede doar absolvirea de pedeapsa j penală a inculpatului, nu și respingerea pretențiilor materiale ale victimei față de I inculpat, confiscarea sau distrugerea obiectelor infracțiunii;

art. 389 Cod de procedură penală, unica normă procesuală care permite a recunoaște persoana culpabilă de comiterea unei infracțiuni (art. 285 alin. (2), 275 pct. 4) Cod de procedură penală).

Astfel soluția instanței de apel privind încetarea procesului penal în baza actului de amnistie, nu este acceptabilă, fiind contrară normelor procesuale în vigoare.

Adoptând o soluție de încetare a procesului penal instanța de judecată nu poate determina și constata din punct de vedere juridic corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, fapt ce contravine prevederilor art. 107 Cod penal, 285 alin. (2), 275 pct. 4) Cod de procedură penală și Legii nr. 243.

Aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care organul de urmărire penală, instanța de judecată sau judecătorul de instrucție constată întrunirea cerințelor stipulate la alin. (1).

Însă, instanța de apel nu a ținut cont de aceste prevederi, iar decizia adoptată este motivată inadecvat și pasibilă casării, fiind greșit interpretată aplicarea actului de amnistie.

Or, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, acestea urmează să fie liberate/absolvite de executarea pedepsei, iar adoptarea unei soluții de încetare a procesului penal este contrară situației prevăzute la art. 8 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care prevede posibilitatea absolvirii inculpatului de la executarea pedepsei principale, însă nu și a pedepsei secundare - dacă sancțiunea normei prevede și pedeapsa complementară care urmează a fi aplicată inculpatului și poate fi făcută doar la emiterea unei sentințe de condamnare.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când instanța nu a fost compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. 31, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale

pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când acesta este expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului *se aplică regulile generale* pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1. Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, *potrivit modului stabilit, pentru prima instanță*. În corespundere cu art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale* pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată *în conformitate* cu prevederile prezentului cod, *exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale*. Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate *numai cu condiția includerii lor* în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală *nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă*. Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă *în ședința preliminară* s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal *nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit*. Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței *de*

condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă **cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei** conform art. 107 din Codul penal. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului**. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale [Codului penal](#), ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **aplicarea amnistiei față de persoanele inculcate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei**. Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.

În același timp, conform art. 6§1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege. Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este

înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. În corespundere cu art. 6¹ alin. (1¹) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege. Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care există unul din următoarele temeuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate deoarece, potrivit descripțivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) dispunând în dispozitiv că: „„**Procesul penal de învinuirea lui Eugeniu Golovețchi în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal al RM se încetează în conformitate cu art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (nr.243 din 24.12.2021, Monitorul Oficial nr.325-333 din 31.12.2021).**”, nu a indicat aliniatul respectiv al art. 2 din Legea menționată și nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală, enunțate supra.

Ori, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală prevede clar că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Prin urmare, normele cu caracter procesual din respectiva Lege cu privire la amnistie, sunt aplicabile doar în măsura în care nu contravin Codului de procedură penală.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8) , 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (*art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) CPP*).

Ulterior, însă, dat fiind că **procedura continuă în mod obișnuit** (*art. 332 alin. (5) CPP*), instanțele **de fond și de apel** (*art. 413 al. (1), art. 415 al. (1) pct. 2), 419 CPP*), hotărăsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea **sentinței** sau **deciziei de condamnare**, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - **cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei** (*art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 CPP*).

În același timp, art. 391 Cod de procedură penală (*Sentința de încetare a procesului penal*), **nu prevede** că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta **o sentință de încetare** a procesului penal **în cazul aplicării actului amnistiei**, cât, de altfel, și a prescripției.

Ori, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (*art. 332 al. (5), 384 CPP*), doar în cadrul adoptării unei **sentințe**

sau **deciziei** (instanței de apel) **de condamnare**, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului **în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală**, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) – (8) CPP);

b) a decis în dispozitiv absolut sumar inițial că **se casează sentința**, deci total, apoi că **procesul penal ... se încetează.**, nefiind indicat că se menține sentința în vreo parte.

Prin urmare, în situația divergentă când este casată sentința total, adică lipsind soluția privitor la fapta infracțională, vinovăția inculpatului și încadrare juridică a acțiunilor lui, ori, sentința a fost casată total, este absolut neclar ce fel de hotărâre a pronunțat instanța – de condamnare sau de încetare, pe motive de reabilitare sau nereabilitare, în descriptivul și dispozitivul deciziei fiind prezente elemente proprii ambelor soluții;

c) potrivit fișei PIGD, dosarul a fost repartizat completului format din judecătoria Denis Băbălău, Silvia Gîrbu și Oxana Robu, însă, a început examinarea completul format din judecătoria Denis Băbălău, Silvia Gîrbu și Ala Malîi, apoi a continuat completul format din judecătoria Denis Băbălău, Silvia Gîrbu și Galina Moscalciuc, ulterior - completul format din judecătoria Sergiu Daguța, Silvia Gîrbu și Oxana Robu, însă a pronunțat decizia contestată judecătoria Silvia Cegan, Sergiu Daguța și Silvia Gîrbu (vol. I, f.d. 173, 179, 191, 224, 234, 239).

Totodată, în materialele cauzei lipsesc încheierile președintelui instanței, motivată pe criteriile prescrise în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorilor Oxana Robu, Ala Malîi, Galina Moscalciuc și Denis Băbălău.

Ori, potrivit art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. 31 Cod de procedură penală, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6)

Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Casir Alexandru, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2022, în privința inculpatului Golovețchi Eugeniu XXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 28 octombrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico